

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

**Ви Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА**
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowna Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 3
Мареш, (March) 1932

ЗМІСТ:

Спомиш	35
Наша Пасха	36
Хліб	37
Чаша	37
Вино	39
Подяка	40
Доручення Свідцтв	42
Приказ	43
Свідки Єгови	44
Вартова Башта	47
Тексти на Освідчення	48

© WTB & T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RETHELFORD *President* W. E. VAN AMBERGEN *Secretary*

“Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми”—*Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧПТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Дачель життя для усіх створінь; що Їогоє був початком Їого творива й активним слугою в творенні всіх річей; що той Їогоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ создав землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й вивиснив Його понад усія творива й понад усі імена і одягнув Його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Снон, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Снону, члени Єгової організації і Їого свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Їого заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овод царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послухні справедливым законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

РАДІО ПРОГРАМИ

З станції WBBR, 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn, N. Y.

Повідомляємо всіх читачів Вартової Башти в радіові околиці Нью Йорку, що на 1932 рік українські програми будуть надавані через станцію WBBR, 230.6 m. 1300 kl., Brooklyn, N. Y., що першої п'ятниці в місяці. Час буде від 7:30 до 8:00: Розкажіть про се людям і сусідам, щоби вони могли почути новину Царства Божого.

СПОМИН У 1932 Р.

Час для обходження пам'яті смерті нашого Господа буде в неділю, 20-го марта, по 6-тій годині вечером. В слідуючій числі Вартової Башти буде поміщено подрібне внясення спомину. Сю інформацію, про день спомину в 1932 р., подаємо завчасу, щоби браття в далекх частях світа всі могли бути співучасниками в той час. Як звичайно, ми просимо о звіт скільки було співучасників. Секретарі в Злученнх дер-

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Їого заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помочи свідків Єгови. Він містить матеріал для систематичного студювання Біблії й достарчає учителів для одиниць або для громади людей, що щиро студюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публичного научення з св. Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторітету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Їого любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше зоохоче до вважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Їого сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злученнх Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злученнх Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelle Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кожнім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажать його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радіємо бажать помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письменно алікацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросять. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Однй місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

жавах прошені подати сю інформацію впрод до бюро в Брукліні, а в інших краях, до тамошних локальних відділів.

ПЕРІОДИ СПІЛЬНОГО СВІДОЦТВА

Протягом року, будуть відложені певні періоди часу для спільної акції, і ті періоди будуть називатися: Періоди Спільного Свідцтва. Ся назва, “Періоди спільного свідцтва” здається буде в гармонії з писанням і згідні з роботою Господньою, і значить, що певний період часу назначений для всіх свідків Єгови, щоби всякий хто може, брав участь в тій службі. Сі періоди спільного свідцтва в назначені як слідує:

- Період Подяки Свідцтва. — Від 20. до 27. марта
- Період 200,000 Годин Свідцтва. — Від 2. червня до 10. липня
- Період Жнив Свідцтва. — Від 3. до 11. вересня
- Період Хвали Свідцтва. — Від 12. до 20. листопада

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIII.

Марець, 1932

№ 3

СПОМИН

«Не пити му від нині зсього пльоду виноградного аж до дня того, коли його пити му з вами новим у царстві Отця моего.»—Мат. 26: 29.

ЕГОВА зробив образ котрий був тінею великої жертви викупу. В тім образі мав участь Мойсей, котрий був типом Ісуса Христа, а агнець, котрий представляв Мойсея, був заколений замість Мойсея. Мойсей не міг умерти яко тип і опісля випровадити Ізраїля з Єгипту, чим він представляв великого Визволителя. Отже агнець був вибраний на жертву, котрий представляв 'агнця Божого, що взяв на себе гріхи світа.' — Йоана 1: 29; Ісаїї 53: 7.

²Егова мав причину у всіх своїх ділах. Заколення пасхального агнця й кроплення кровю одвірки, спечення його цілого й їдження його з гіркими зелами, все се мало значіння для Ізраїльтянів, а глибше значіння для помазаників Божих. Егова приказав, щоби Ізраїльтяни научали своїх дітей о сім значінню. Отже те право є установлене і показує, що на послідувателіях Христа лежить відвічальність пізнати причину або значіння смерти Ісуса Христа й причину установлення сього спомину. Коли Егова повідомив своїх людей, щоби вони розсуджувались із ним, то безсумніву се заключає значіння спомину і також як властиво його треба обходити.

ПАСХА ІЗРАІЛЯ

³Вірні діти Авраама за волею Божою замешкали в Єгипті. За днів Йосифа Єгипетський фараон обходився з Ізраїльтянами не так дуже эле, але по смерти Йосифа на престолі засів инший фараон. Той володар не знав Йосифа, ані він не вважав на Йосифового Бога. Фараон той був дійсною дитиною й представителем Диявола. Сатанська організація контролювала Єгиптом, а Єгиптяни ісповідували диявольську релігію. Фараон і його прихильники виконували систематичне переслідування Ізраїльтян. Тому що Ізраїльтяни були натуральними потомками Авраама, і тому що вони поклонялись Богу Егові, Сатана постановив знищити їх. Се він зробив через відвернення деякого від почитання правдивого Бога і через накиннення й переслідування всіх тих, що слу-

жать Богу Егові. Імя Егови було знеславлене в Єгипті, і Він почув стогін свого народу, і ради свого імя Егова післав Мойсея до Єгипту щоби виконав Його заміри. Тоді Егова зачав приготувляти образ, котрий мав показати викуп і визволення людей з сатанської організації, і сим чином він пригадував про свое імя своїм сотворінням, аж поки не прийшов час для оправдання Його великого імя. Егова велів своему пророкові написати: "Задля слова твого й по серцю твоему чиниш ти се, що відкриваєш всю отту велич рабові твоему. У всьому великий еси, Господи мій, Господи, й нікого нема рівного тобі, й нема Бога опріч тебе, по всьому тому, що ми своїми ушами чули. І де другий народ, що був би рівен твоему народові Ізраїлеві, своему єдиному народові на землі, задля котрого приходив Бог, щоби придбати його собі в народ, і прославити свое імя, й вдіяти велике й страшне перед народом твоїм, що його викупив собі від Єгиптян, вбиваючи народи й боги їх?"— 2 Сам. 7: 21-23.

⁴Виконуючи задачі приписані Йому, в тім зміслі Мойсей представляв Ісуса Христа, котрого Бог вислав відкупити людство і визволити послужних із сатанської організації. Виконуючи свою ціль і творячи сей образ, Егова спричинив, що всі єгипетські первенці були повбивані нім Єгиптяни були забрані з Єгипту; і коли Його нарід прийшов до границі Єгипту, тоді воєнна сила Єгипту була знищена в морі. Перед виконанням сеї роботи знищення, Егова велів дати пересторогу Єгиптянам, котра то пересторога була дана через Мойсея й Арона. Се инший доказ, що Егова установив право, щоби всякого часу дати повну остерогу перед знищенням ворога й його організації.

⁵Найважнійшу лекцію яку Егова вчив Ізраїльтян, то се, що Він Всевишний, і крім Нього нема иншого. Чинячи се, Він пощадив первенців ізраїльського дому, котрі показали віру в Нього. Важність сього часу була дальше показана через той факт, що той установлений

час зазначував початок року для Ізраїльтян. "І рече Господь Мойсейові та Аронові у землі Єгипецькій: Місяць сей вас буде початком місяців, первий буде вам в місяцях року. Промовте до всієї громади синів Ізраїлевих тако: У десятый день місяця сього брати ме кожен ягня на семью батька свого. Коли ж семья буде помала на ягня, нехай прийме до себе сусіда, близького до його домівки, по ліку душ. Кожен по їді своїх зложить лік на ягня. Ягня нехай буде без пороку, самчик одноліток; брати мете його з овечат або з кіз. І держати мете його до чотирнацятого дня того місяця, і заколе його вся громада Ізраїльська надвечір. І візмуть крові та й побризкають нею оба одвірки й пороги в домах, де їсти муть його. І їсти муть м'ясиво тієї ночі; спечене на огні їсти муть його з опрісноками, з гіркими зелами їсти муть його. Не їжте сироватого, ні звареного в воді, а спечене на огні, голову його з ногами й з утробиною. І не зоставляти мете нічого до ранку, що ж зостанеться до ранку спалити на огні. І їсти мете його таким робом: боки ваші попідперезувані, обуве ваше на ногах ваших, і палиці ваші в руках у вас; і їсти мете його похалки. Пасха се Господня! Пройду бо по землі Єгипецькій, тієї ночі, та й повбиваю всякого первенця в землі Єгипецькій, і людину й скотину, і над усяким богом Єгипецьким сотворю суд, я Господь. І буде вам кров знаменнем по хатах, де будете. Бачивши кров, мину вас, і не буде в вас погібелі, як карати му Єгипет. І буде вам день сей про спомин, і святкувати мете свято Господеві; як установу вічну, святкувати мете в родах ваших." (2 Мойсея 12:1-14) Ось так Господь поучав Мойсея, що він мав зробити.

⁶Мойсей переказав старшині ізраїльській прикази Божі, котрі то прикази вони виконували. Ангел Господень перейшов через край в півночі чотирнацятого Нісана і повбивав усіх єгипецьких первенців, а кожного ізраїльського первенця не вбивав, що було доказом, що прикази Єгови були виконані через убиття агня і кроплення кровю пороги і через се, що вони позістали в середині в домах. Бог приказав, щоби Ізраїльтяни научали своїх дітей про значіння сього. Для Ізраїльтянів се значило, що се була жертва Господньої пасхи, доказуючи сим, що Єгова єдиний мав силу спасти їх і знищити їх ворогів, і цілковито визволити свій нарід від сатанської сили. Найважнійша річ була імя Бога Єгови.

⁷Та для послідувателів Ісуса Христа значіння сього є значно більше. Для них се означає, що той закон, і Той що опісля був даний, був образом більших і лучших річей в будучині; що проколений агнець представляв проколення

Ісуса Христа, возлюбленого Сина Божого, котрого кров сталась викупною ціною всього людства від кайданів гріху й смерти; що Його кров була пролита для користи всіх, і всякий, що хоче користати з неї, мусить вірувати в Бога Єгову і в його розпорядження для спасення через Ісуса Христа і мусить бути вповні й цілковито послушним Богу; що первенці Божі є ті, що від Пятидесятниці до царства Були народжені й признані через Єгову jako Його синів, і сі будуть збавлені і минуті (песхаль) й схоронені если вони докажуть свою вірність до Бога; що первенці єгипецькі представляли первенців або головно тих, що знаходяться в ласці диявольської організації, котрі є ужиті до зведення людей через сатанську релігію, і що вони задля їх гіпокрицтва і злоби будуть знищені; і що пізніше Сатана й його ціла організація цілковито впаде, що було представлено через нещастя яке впало на Єгиптян в Червонім морі.

НАША ПАСХА

⁸Ізраїльтяни мусили обходити їх пасху в місяці Нісана кожного року, після приказу Єгови. Се був прообраз; і коли Ісус Христос прийшов і був розпятий на дереві jako грішник місто грішника, тоді Він сповнив сей прообраз і стався правдивою пасхою для тих, що мають віру в нього й в Його жертву. Длятого апостол, один з первенців Єгови, писав: "Пасха наша, Христос, заколена за нас. Тим же святкуймо . . . в опрісноках чистоти і правди." (1 Кор. 5:7, 8) З відси бачимо, що Господь хоче щоби ми знали дійсне значіння типу й позатипу, і тоді поводитись після сього і бути послушні Його приказам.

⁹Коли хтось є взятий в угоду через жертву, народжений jako Син Божий, взятий в угоду о царство, вибраний й помазаний, тоді він є первенцем; і від того часу він мусить остати під кровю Христа, що він може зробити через постійне показання своєї віри й послушенство через тримання Божих заповідей. Такі є цілковито відлучені й відріжені від сатанської організації й цілковито посвячені Богу Єгові і мусять бути Його представителями. Відійти од віри й послушенства Богу значилоб їх знищення. Вони є членами Христа й мусять йти дорогою цілковитого послушенства.

КОНЕЦЬ ПРООБРАЗУ

¹⁰Протягом трох років по Його помазанню, Ісус Христос вірно обходив ізраїльську пасху, тому що відвічальність лежала на Ньому бути послушним законам які Єгова дав Жидам. Будучи Жидовином або Ізраїльтяном, Він мусів тримати закон совершенно, що Він і робив.

Ісус знав, що Він був позатипічним агнцем, котрий був заколений місто Мойсея, але Він мусів сповняти сей образ аж поки не прийшов Богом назначений час для Нього умерти і сповнити той тип. Коли Його положено на дерево на смерть, тоді Він сповнив той образ або тип; і для тої причини ніколи опісля не було властивим обходити церемонії ізраїльської пасхи. "Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, (писано бо: Проклят всяк, хто висить на дереві)." (Галат 3:13) Через свою смерть Ісус Христос положив кінець законам відносно типічної церемонії ізраїльської пасхи, прибывши їх до дерева. (Кол. 2:14) Всі Ізраїльтяни, що мали віру в кров Ісуса Христа, радувались, тому що вони зрозуміли, що правдивий Визволитель прийшов. Павло був один із них, і він говорив яко один маючий власть відносно порушеної тут справи.

СПОМИН

¹¹Перед цілковитим сповненням образу, Ісус установив нову річ, а іменно, спомин своєї власної смерти. Се Він мусів зробити перед тим, ніж Він умер на дереві. Той день зачався в шестій годині вечером; і по тій годині Він, разом зі своїми учениками, їв пасху чотирнадцятого дня Нісана. Зробивши се, Ісус зараз зачав розказувати своїм вірним ученикам що вони мали робити, відносно чого написано: "Я бо прийняв од Господа, що й передав вам, що Господь Ісус тієї ночі, котрої був виданий, прийняв хліб, і, хвалу віддавши і переломив, і рече: Прийміть, їжте, се єсть тіло мое, що за вас ламлене; се робіть на мій спомин. Так самб й чашу по вечері глаголючи: Ся чаша єсть новий завіт у крові моїй; се робіть, скільки раз пете, на мій спомин. Скільки бо раз їсте хліб сей і чашу сю пете, смерть Господню звіщаєте, доки (Він) прийде."—1 Кор. 11:23-26.

¹²Сю пасху вони обходили раз в рік. При смерті Ісуса тип скінчився і сповнився. Як смерть Ісуса взяла раз місце, так раз в обороті кожного року спомин Його смерти мусять обходити ті, що вірують в Його пролиту кров. "Раз . . . явився на знівечення гріха жертвою своєю. . . Христос один раз принесений, щоб понести гріхи многих." (Жид. 9:26-28) Ідучи за сим божественним правом, се зовсім на місці для послідувателів Ісуса Христа обходити спомин Його смерти раз в рік, а не частійше.

ХЛІБ

¹³Установляючи спомин Його смерти, Ісус ужив певні символи: Він, "взявши хліб, і поблагословивши, ламав, і давав ученикам, і рече: Прийміть, їжте: се єсть тіло мое." (Мат. 26:26) Під сим Він розумів, що 'сей хліб стоїть або

представляє його тіло, а ломання хліба представляє, що Він зломаний або поставлений на смерть для вашої користі.' Се заключення можна дальше поперти словами, а іменно: "Я хліб живий, що з неба зійшов. Коли хто їсть сей хліб, жити ме по вік; а хліб, що я дам, се тіло мое, що я дам за житте світу." (Йоана 6:51) Бог постарався, щоби люди брали в уста поживу й їли, щоби сим підтримати свій організм. Він також постарався, щоб Його посвячені сини брали духову поживу в ум і споживали, щоб сим підтримали духове життя. Слово Боже правда, й воно є напоєм і їдою для тих, що слухають Його й люблять. Єсли чоловік дійсно любить Бога, то він й любить Його Слово й приймає Його з радістю серця. Тоді він не лише вірує в своїм умі або розуміє правду, але він любить їх і тому сказано, що він вірує в праведність. "Серцем бо вірується на праведність, устами ж визнається на спасенне." (Рим. 10:10) Вірувати і бути послушним в Слово Боже значить життя, тому що се значить знати Бога і Ісуса Христа, що веде до життя. (Йоана 17:3) Жадний чоловік не може отримати вічного життя хиба що він вірує і є послушний Слову Божому котре відкриває заміри Бога Єгови відносно спасення чоловіка. Се є Боже неомильне право взглядом людства. Отже Християнин мусить вірувати, що Ісус Христос був зломаний на смерть, щоби дати людству нагоду отримати життя. Їсти хліб підчас спомину значить, що хто їсть той хліб достойно, той мусить вірувати й спольгати на Ісуса Христа як на свого Відкупителя і що Бог постарався о спосіб для їх життя. Се представляє їх віру в велику жертву викупу. Отже дійсно, Ісус Христос се Пасха для всіх тих, що увійшли в угоду з Богом чинити Його волю і виконувати вірно сю угоду.

ЧАША

¹⁴В чаші сій знаходиться напиток для тих, що її пють. Чашу котру Ісус дав своїм ученикам, і котрих Він запросив пити сю чашу, представляє замір Єгови відносно Його синів. Для тої причини Ісус, потім як Він вибрав своїх учеників, і потім як Він був помазаний на Царя, і потім, коли Він научав їх відносно того царства, сказав до них: "Чи можете ви пити чашу з якої я пю?" Коли вони сказали Йому, що зможуть, тоді Він обіцяв, що вони будуть пити з тої самої чаші, яку Єгова приготував для Нього. Ісус знав, що Він мусів умерти, щоби сповнити заміри Єгови, і тому ціль взглядом Нього й членів Його тіла була представлена через чашу. Є написано, що по ламанню хліба і давши його своїм ученикам їсти тоді "взявши чашу, й оддавши хвалу, подав їм, глаголючи:

Пийте з неї всі; се бо єсть кров моя нового завіту, що за многих проливається на оставленне гріхів.” (Мат. 26: 27, 28) Тоді Він розказав їм, що вони мусять робити, щоби сповнити Божі заміри відносно них, щоби вони могли мати участь в Його царстві. Його слова можна переказати так: ‘В сій чаші знаходиться вино, котре символічно представляє мою кров; а кров моя пролита за установлення гріхів, і ся то кров запечатає нову угоду. Я запрошаю вас усіх пити із неї. Мої вірні послідувателі будуть пити з неї, і випють її всю. Се значить, що ви мусити мати участь зі мною в смерті, щоби ви могли досягнути безсмертність.’ Ся думка дальше поперта словами: “Як не їсте тіла Сина чоловічого й не пете Його крові, не маєте життя в собі. Хто їсть тіло мое і пє мою кров, має життє вічне, і я воскресу його останнього дня. Тіло мое справді єсть їжа, а кров моя справді єсть напиток. Хто їсть тіло мое і пє кров мою, в мені пробуває, а я в йому.” (Йоана 6: 53-56) Се установлене право Господом не відноситься до цілого людства, а лише до тих, що були взяті в угоду з Ісусом Христом. Ввесь рід людський мусить вірою споживати хліб, але лишень Христос пє кров. Сі писання доказують, що ніхто не може бути первенцем і спастися, лише ті, що вмирають яко жертва з Ісусом Христом, бо таку чашу Єгова дав для своїх помазанників.

¹⁵Від Пятидесятниці правдиві послідувателі Ісуса Христа що року обходили пам'ятку Його смерті. Се вони не робили яко тип, але яко спомин смерті Ісуса Христа. Се помагало їм пам'ятати всякого часу, що смерть Ісуса Христа се Боже розпорядження для примирення чоловіка з Єговою, щоби він міг отримати вічне життя, і дальше пригадує їм, що вони будуть мати участь з Ісусом Христом в Його царстві і мусять вмирати з Ісусом Христом яко жертва. Апостол зробив натиск на се коли він писав: ‘Се робіть на спомин мій; бо скільки раз їсте сей хліб, й пете сю чашу, сим ви показуєте смерть Господню аж поки Він прийде.’ (1 Кор. 11: 25, 26) Смерть Ісуса Христа не була типом, і для того нема такої річі як сповнення й скінчення типу. Його смерть—се велика подія на котру мусить сполгатися все людство, щоби воно могло отримати вічне життя.

“АЖ ВІН ПРИЙДЕ”

¹⁶Коли тип сповниться, тоді він кінчиться. Для тої причини по смерті Ісуса ніколи не було на місці обходити пасху ізраїльську. Вартість смерті Ісусової ніколи не скінчиться; для того се буде всевластивим мати в памяті, що Господь Ісус Христос умер яко жертва. Спевністю, що Ісус Христос знав те велике питання

до рішення. Своєю вірністю аж до смерті Він доказав, що Бог може поставити на землі чоловіка, котрий може встояти в своїй невинності взглядом Єгови серед найбільшої острої проби, і сим показав фальшивість Сатани і правдивість Єгови і правдивість Його Слова. Через пожертвування себе на смерть сим Ісус доказав безграничну силу, недослідиму мудрість, і невисказану любов Бога Єгови. Сим Він оправдав імя й слово Бога Єгови. У всіх будучих віках люди будуть мусіли пам'ятати, що упавше людство отримає життя лише через те, що Ісус Христос пожертвував себе на смерть, і що нема иншого способу й иншого імя під небом, щоби люди могли ним спастися. (Діян. 4: 12) Без пролиття Його крові яко жертва, гріх світа не міг би був взятий і чоловік не міг би отримати життя. Се, як і ще важнійша річ, т. є. оправдання імени Єгови, люди ніколи не забудуть або з ігнорують ті, що отримують життя. Але що означають слова апостола, а іменно, ‘ви звіщаєте Його смерть, доки Він прийде’? Чи сі слова означають, що ми не маємо звіщати про Його смерть як Він прийде? Ні! Се здається не є властиве заключення, а радше, що коли Він прийде, то щось инше окрім звіщання про Його смерть, мусить взяти місце або бути зроблено.

¹⁷Слова апостола після Дияглоту звучать так: “Бо як часто ви їсте сей хліб, і пете сю чашу, ви звіщаєте смерть Господню доки Він прийде.” (1 Кор. 11: 26) Після слів повисшого тексту, то коли Господь прийде, инші річі чим звіщання про смерть Господа, мусять бути виконані. Важна річ в тім, щоби рішити до якого виразного часу те слово “прийде” у повисшим тексті відноситься. Писання надто попирають заключення, що слово “прийде” в сім тексті відноситься до часу, коли Господь появивсь у храмі Єгови, щоби судити і зібрати до себе тих, що є членами сиону. Те саме грецьке слово “прийти” в 1 Корин. 11: 26, є переложене в слідуєчих текстах, котрі то тексти можна властиво пристосувати до часу появилення Господа Ісуса Христа в храмі, а іменно, “знов *прийду* й прийму вас до себе.” (Йоана 14: 3) “Як же *прийде* Син чоловічий у славі своїй, всі святі ангели з Ним, тоді сяде він на престолі слави своєї.”—Мат. 25: 31.

¹⁸Сі тексти безсумніву відносяться до часу коли Ісус Христос прийшов до храму Єгови чинити суд. Той суд зачався від дому Божого. Тоді Його вірні послідувателі, що спали сном смерті, були пробуджені й приведені в Сион або Божу організацію. Тоді був відбудований Сион і Єгова явивсь у своїй славі. (Пс. 102: 16) В тім то часі Господь Ісус зібрав вірних до себе, і в той самий час відступлення невірних

взяло місце... (2 Сол. 2:1-3) В тім часі Він прийшов, щоб прославитись у своїх святих. (2 Сол. 1:10) До того часу Його вірні все звіщали про смерть нашого Господа, і все обходили той спомин. Чи по приході Господа до храму Єгови обходження спомину мусить перестати? Се питання часто насувалось Господньому народові, і тому його треба відповісти на підставі писання.

вино

¹⁹Вино яке знаходилось в чаші було плід виноградини. Воно представляло кров Ісуса Христа, тому що Він сказав се, і се вистарчить. Однак Ісус не обмежив символічного значіння сеї чаші й її змісту до своєї смерті. Противно, в той самий час Він дав сю чашу своїм ученикам і, запросивши пити із неї, сказав: "Глаголю ж вам: Що не пити му від нині з сього плоду винограднього аж до дня того, коли його пити му з вами новим у царстві Отця мого." (Мат. 26:29) В котрім же часі сі слова Ісуса зачали сповнятись? Не скорше аж поки прийшов "той день", тому що Ісус так сказав, і той день зачався коли Він отримав царство і сів на своїм престолі царювати. Сталося се в 1914 р., що Єгова посадив свого Царя на своїй святій горі Сион. (Пс. 2:6; 110:2) Три й пів роки по тім, як Ісус Христос, Цар і Суддя, прийшов до храму Єгови, зачав суд, і зачав відбудовувати Сион. В сім то пізнійшій часі, головний угольний камінь був положений в Сионі цілковито. (Іс. 28:16) Позаяк суд зачався від дому Божого, і вірні ученики є ті до котрих відносяться слова Ісуса найперше, то виходить, що вони мали бути перші збуджені зі смерті. Як здається, то тоді певно настав час, що Господь Ісус зачав пити плід виноградини новим із своїми вірними і воскресшими послідувачами в той час. Що ж тоді пити плід виноградини "новим представляє?"

²⁰Зрозумівши, що чаша, і що було в ній, представляли Божий замір відносно Його помазанників, ми тепер дальше довідуємось, що вони представляли більше чим терпіння й смерть Ісуса Христа, тому що ціль Єгови не скінчилась з Його терпінням й смертю. Написано бо в Слові Божім: "Вино . . . весилить серце чоловіка." (Пс. 104:15) Ісус дальше зробив натиск на се коли Він зробив найлучше вино на весілю. (Йоана 2:3-10); Отже плід виноградини котрий Ісус п'є новим з своїми вірними в царстві, мусить представляти радість і час веселости. Така то була частина заміру Єгови відносно Христа.

ЧАС РАДОСТИ

²¹Підчас неприсутности Женеха невіста сумує; але коли Жених поверне і молода спізнає

сей факт, тоді замість смутку настає радість. Зараз по воскресенню із мертвих одинацять вірних учеників Ісуса, і інші такоїж віри що померли і були збуджені в той самий час, мали пробудитись до факту, що Жених повернув і прийшов після своєї обітниці прийняти їх до себе. Тоді мав настати час великої радості для них. Вірні на землі мали дізнатись про той час пізнійше. Той нарід або царство народилось в 1914 р., що є представлено через символ "народження сина хлопяти". Відносячись до того часу і до викинення Сатани з неба, писання говорить так: "Тим то веселіте ся, небеса, і що домуєте в них." (Одкр. 12:12) Чому тоді мала настати та велика радість? Тому що прийшов час для оправдання імені Єгови. Тоді народилось царство й Сатана був вигнаний з неба й Жених зачав збирати до себе свою жену. Сі вірні ученики до котрих відносились сі слова, і інші що були вірні аж до смерті, не знали про се в 1914 р. аж довідались в 1918 р., коли вони були збуджені зі смерті сну. Однак вірні на землі не зрозуміли сього факту аж якийсь час по 1918 р. Дивлячись назад, ми тепер можемо ясно бачити, що Господь поступенно освічував ум свого вірного останка на землі; і се світло спричиняло їм радість. Їх радість зачалась коли вони в перше побачили, що Господь прийшов до храму Єгови, привів вірних до храму й покрити їх ризами справедливости. Божий пророк предсказав сей час радості сими словами: "Велико радуватись буду Господом, звеселиться душа моя Богом моім; Він бо зодягнув мене в одержу спасення, ризою справедливости обгорнув мене мов на жениха, вложив вінець, мов княгиною, прибрав окрасами." (Іс. 61:10) Той Жених, одягнений у всяку силу й красу, прийшов тоді в храм й привів вірних під ризи справедливости; і задля сеї причини, і маючи весільні одежі, сі вірні були признані яко помазанники Бога Єгови, і тому настав час великої радості для них. Жених і кляса невісти разом радувались, що було показано фігурально в сім, що вони пили плід виноградини новим у царстві Єгови.

²²Се як раз згаджується із сповненням пророчої приповіді о талантах, у котрій Господь показав, що Його "добро", або справи царства, були припоручені тим, що зробили угоду з Ним о царство. Сповнення сеї приповіді мусило взяти місце в часі коли Господь Ісус явивсь в храмі Єгови чинити суд і взяти перелік від своїх слуг. Ті, котрих Він признав, зрозуміли се, і до них Він сказав: "Гаразд, слуго добрий і вірний: у малому був еси вірен, над многими поставлю тебе. Увійди в радости пана твого." (Мат. 25:21) Тут Господь безпосередно запрошує свого "вірного слугу" клясу брати у-

часть з ним в радості, котра то радість була символічно представлена через пиття плоду виноградини *новим* у царстві Його Отця. Сей факт, що Він сказав, "Увійди в радості пана твого", показує, що самий Господь не се вино радости. Що ж то за радість була тоді? Ся радість була яко наслідок того, що прийшов час для Ісуса Христа оправдати ім'я Всевишнього. Коли Він вознісся на небеса, тоді Єгова приказав Йому чекати на той щасливий день, котрий мав прийти в назначенім часі. (Пс. 110:1; Жид. 10:13) Через сі всі століття Ісус чекав на сей щасливий час коли Бог Єгова установить своє царство й пішле Його царювати. Ся радість для Ісуса Христа зачалась в 1914 р., коли то Він був висланий царювати серед ворогів своїх; і коли в 1918 р., Він зачав приймати своїх вірних послідувателів до себе, тоді Він запросив і всіх інших бути співучасниками Його радости, або пити новим вином царства. (Пс. 110:2) Той період часу назначений як "той день" зачався для Ісуса Христа в 1914 р., коли Єгова посадив Його на своїм престолі і післав Його побіджати ворога. "Той день" для членів Його тіла зачався в 1918 р., коли Господь зачав збирати їх до себе в храм Єгови. Радість Господня, представлена через пиття плоду виноградини, зачалась для вірних на землі коли вони були приведені в храм, і коли вони зрозуміли сей факт і спізнали, що головна ціль Єгови,—се оправдання Його імя через царство, і що Він буде уживати тих, котрі затримають свою невинність взглядом Єгови, для виконання Його замірів і для оправдання Його імени.

²³ Єгова налив чашу для Господа Ісуса Христа, і Ісус запросив своїх учеників бути учасниками сеї чаші. (Мат. 20:22, 23) Що та чаша була символом Божої цілі відносно Його помазанників, і представляла терпіння й радість, то се можна доказати словами апостола, котрий писав про Ісуса Христа так: "Котрий задля радости яка була перед Ним, витерпів Хрест, не дбаючи про сором, і сів по правіці престола Божого." Отже той текст ясно учить, в гармонії з іншими текстами, що радість Господня була в будучині й що Він увійшов в ту радість коли Він засів на престолі в 1914 р. Перше, прийшли терпіння, а потім радість, представлені символічно через чашу. Так річ мається і з тими, що є учасниками з Ним в Його царстві.

²⁴ Перед приходом Ісуса Христа до храму Єгови, послідувателі Ісуса Христа не могли нічого показати лише Його смерть. Він умер як грішник, щоби здіяти гріх світа, і Його послідувателі мусять памятати, що лише через Його смерть, життя може бути дане якому

будь чоловікові. Хотяй вони знають, що Він воскрес із мертвих і вознісся на небо, однак Він не був присутний з ними, і тому се був час смутку радше чим радости. Вірою вони виглядали Його другого приходу, що становило їх радість, яка була представлена перед них; і коли Він явився в храмі, і привів признаних в храм, і зодягнув їх в ризи справедливости, і коли вони зрозуміли сей факт, тоді вони зазнали тої радости, яка була поставлена перед ними. Отже вони, увійшовши в радість Господню, пють із Ним плід виноградини новим у царстві. Але чи вірні на землі мають перестати робити або звіщати спомин смерти Господньої? Спевністю що ні, тому що вони все мусять памятати, що лише через терпіння й смерть ім можна статися членами царства Божого. (1 Петр. 3:18) Сей факт, що апостол каже, "скільки бо раз їсте хліб сей і чашу сю пете, смерть Господню звіщаєте, доки Він прийде", не мусить значити, що коли Він прийде, то вони мають перестати робити спомин Його смерти, а радше, що поки Він не прийшов, то вони не могли увійти в Його радість і брати участь у пиття плоду виноградини новим у царстві. До того часу вони мусіли звіщати про Його смерть, а більше нічого; але по тім часі, вони мусять памятати Його смерть і увійти в Його радість.

²⁵ Отже властивий напрям для Господних помазанників є ясно показаний, а се, щоб вони обходили празник Спомину в назначений час кожного року, однак робити се в радості а не в смутку. Вони радуються, що Господь Ісус був поламаний й що Він вилляв свою кров життя, щоби вони, будучи запрошені з Божої ласки, мали часть в Його терпіннях і Його смерти. Вони радуються, тому що вони знають, що вони в жадний інший спосіб не моглиб отримати життя й статися частю Його царства і бути співучасниками в оправданню імя Єгови, що є причиною найбільшої їх радости. Для них причина задля котрої вони обходять Спомин є та, щоби тримати в памяти терпіння й смерть Господа Ісуса, і яку вартість Його смерть принесла для людства, і се, що коли вони будуть терпіти із Ним, то вірним дозволиться увійти в радість, і если будуть вірними аж до кінця, вони будуть царювати з Ним. "Вірне слово: коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і жити мем. Коли терпимо, з Ним і царювати мем; коли відцураємось, і Він відцурається нас."—2 Тим. 2:11, 12.

ПОДЯКА

²⁶ Майже у всіх краях Християнства один день відложений і названий як "День Подяки". Чому хто будь із Божого помазаного народу

має обходити такий день? Сей день назначили люди, котрі знаходяться під контролею Сатани, і всі практиковання їх—се гіпокрізія. Царство Боже вже прийшло, отже настав час радости й подяки для його народу кожного дня. Если, однак, здавалосьби, що треба обходити якийсь день подяки, то відповідний день на се здається буде день обходження спомину Господнього. Властивий день для обходження памяти Господньої смерти на 1932 рік, буде 20-го марта, по 6 тій годині вечером. Если се угодно для народу Господа Бога тепер на землі, то нехай від тепер той день буде відложений і святкований яко день подяки Богу Єгови. Той день після біблійного числення зачинається в 6 тій годині вечером. Обходім Спомин по шестій годині вечером, і від тої годни цілей день з двадцять чотири години нехай буде святкований як день подяки Богу Єгови. Се буде день радости й подяки, тому що царство Боже прийшло й час для оправдання імені Єгови настав. Нехай сей день буде також початком періоду служби, котрий назначуємо як *Період Свідочтва Міжнародної Подяки*. Сей період часу зачнеться 20-го і скінчиться 27-го марта, 1932. Сей період буде обходити Божий нарід як 'празник радости й подяки Господеві', памятаючи головню наш привилей пи-ти плід виноградини новим із нашим Господом в царстві нашого Отця, і також наш привилей бути свідками Єгови й нести свідочтво про Його імя.—Мат. 26: 29.

СВІДОЦТВО ЦАРСТВА

"Нема ніякої причини чому би Божий нарід мав святкувати котре будь свято назначене через організацію сього світа. Божий типічний нарід святкував два періоди в році: один на весну а другий в осени. Сі періоди були посвячені Господеві. (Гл. Ездри 6: 19-22; Неемії 8: 1-3, 9-12, 14-18) Чому Божий помазаний нарід не мав би обходити два дні протягом року радости подяки й хвалення Бога Єгови? "Радощі ваші се сила ваша" (Анг. пер.); Господь дав нам зрозуміти своє слово і дальше 'кормить нас щоденним хлібом'. (Неем. 8: 10, 12; Прип. 30: 8) Царство прийшло і поступає вперед, а наша повинність все співати в честь Бога Єгови, і, яко Його свідки, нести свідочтво про Його імя. (Ісаїї 12: 3-6; 43: 10-12) Отже від 1-го жовтня до 9-го буде назначений *Період Свідочтва Царства*. Нехайже збори Божого народу в ріжних околицях справляють конвенції служби починаючи в п'ятницю вечером; і тоді період з дев'ять днів буде слідувати посвячений на службу, котрий то період буде радісної подяки, хвалення й служби Богу Єгови,

і яко празник (вдяки) за успішну роботу царства. У тім періоді часу кождий із свідків Єгови, о скільки можливо, повинен брати участь в даванні свідочтва й хваленню Єгови й Його царства, несучи овочі царства иншим котрі бажають почути.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- ¶ 1. Поясни відношення до Ісуса як до "Агнця Божого".
- ¶ 2. Чому се було важне, що Мойсей мав виповнити точню всі інструкції дані йому відносно пасхи?
- ¶ 3. Поясни (а) Ізраїльтяни замешкані в Єгипті. (б) Їх гноблення й переслідування через Єгиптян. (в) Їх славне визволення з Єгипту.
- ¶ 4, 5. Поясни позицію Мойсея в сім пророчім образі. Яка була ціль даної остороги? Чому первенці єгипельські були повбиті, а ізраїльські спасені? Перекажи своїми словами інструкції дані Мойсейові відносно приготування до пасхи.
- ¶ 6, 7. Розкажи, що взяло місце в ночі пасхи. Що означувало се для Ізраїльтян? Для послідувателів Ісуса Христа?
- ¶ 8, 9. Поясни значіння сього типу. Хто є ті первенці? Яка їх відвічальність взглядом сього.
- ¶ 10. Чому Ісус Христос обходив типічну церемонію ізраїльської пасхи? Чи повинні се робити його послідувателі, і чому?
- ¶ 11, 12. Як Павло описує установлення Ісусом нового спомину, котрий вияв місце типічної пасхи? Хто повинен обходити Спомин Ісусової смерті? Коли? і чому лише тоді?
- ¶ 13. Поясни (подаючи писання), що Ісус розумів, коли Він давав хліб і сказав: "Ідайте се тіло мое". Яке значіння слів Павла, котрі є записані в листі до Римлян 10: 10?
- ¶ 14. Поясни символічне значіння чаши. Перекажи інструкції Ісуса відносно чаши. Як се попірають слова в Йоана 6: 53-56? Яка важна правда тут вияснена?
- ¶ 15. Задля якої важної цілі було установлено обходження смерті Ісусової?
- ¶ 16-18. Який важний доказ був установлений через Ісусову вірність аж до смерті? Задля якої важної цілі Ісус умер яко жертва? Поясни значіння слів апостола 'звіщати меже смерті Господню аж прийде'.
- ¶ 19, 20. Покажи час сповнення Маттея 26: 29. Яке ще інше значіння має ся чаша в "той день"?
- ¶ 21, 22. Покажи, як вельми відповідний символ є "плід виноградини" на радість в "той день". Покажи як ясно повисші слова пасують до сповнення пророчої прировіски о талантах.
- ¶ 23, 24. Порівнай досвідчення послідувателів Христа із самим Христом, перше 'як час терпіння й ожданія, а пізніше як час радости.
- ¶ 25. Як здається, то який в властивий напрям відносю обходження празника Спомину? Задля яких причин треба дальше обходити празник?
- ¶ 26. Зогляду на повнше, яке розумне заключення можна вискувати щодо більше відповідного часу для обходження дня подяки? Згідно із сям, яке відповідне розпорядження було зроблене для тої цілі?
- ¶ 27. Відносячися до Єгового розпорядження для свого типічного народу, що можна дальше завважати відносно подібного привилею. Як свідки Єгови будуть дальше уживати сі привилей, які знаходяться в сіх привилеях для них?

ДОРУЧЕННЯ СВИДОЦТВА

«У сьому звершена любов у нас, щоб мати odvагу на день суду, бо який Він, такі й ми у світі сьому. Страту нема в любові, а звершена любов геть виганяє страх, бо страх має муку, і хто лякається, той не звершений в любові.»—1 Йоана 4:17,18.

ЄГОВІВ день суду вже прийшов і великий Суддя, Ісус Христос, засів судити тих, що належать до дому Божого і котрі називають себе синами Божими, а головню Він зачав судити так зване "зоранізоване Християнство". Слова повисшого тексту ясно показують, що в сей день суду Єгова буде мати на землі людей котрі будуть свідками Йому; що чинячи се, вони будуть порушені несамолюбством; вони мусять бути щирі, отверті і виразно давати своє свідoctво, і що вони мусять виконувати сю роботу без страху до чоловіка, Сатани або його організації; і що вони мусять боятись лише Бога. Вони мусять поступати розумно й поважно, відповідно до їх високої й почесної позиції. Бути свідком в теперішнім часі се найбільша честь яку можна надати сотворінню в теперішнім часі на землі. Єгова не є Богом заміщення, а Богом порядку, і тому Його робота мусить виконуватися після порядку. Тут здається буде на місці переглянути поступлений розвій Його царської організації, як про се навчає св. Письмо. Царство Єгови, під владою Месії,—се найважніше діло з усіх Його творів. Булоб добре, щоби члени нового сотворіння мали в пам'яті ту високу позицію яку вони займають і як і чому вони були привидені в ту позицію. Можемо бути певні, що свідoctво яке Бог поручив Ісусу Христу, і котре Ісус Христос передав своїм членам на землі, мусить тепер бути доручене людям перед упадком ворожої організації. Ми яко помазанники Єгови повинні пам'ятати наше споріднення до Бога Єгови й Його царства. Те царство, котре виглядали люди через многі століття, вже прийшло. Те царство не приходить, але вже прийшло, і ми повинні мати велике бажання зрозуміти наше споріднення до нього.

Писання відкривають нам, що Єгова має велику й всесвітню організацію із котрої Він установить царство Месії, котре буде головною частию або столицею Його організації. Ті члени на землі, що цілковито посвятились Богу й Його царству, й котрі прийняли Його помазання, становлять часть Його організації, отже є представителями Господа на землі. Бог розставив членів в тілі Христа, після Його впадоби, і ми можемо бути певні, що Він розклав членів своєї організації на землі після своєї впадоби. Він велів своєму народові на землі мати організацію з провідарями або учителями, котрі мають бути вибрані голосами членів збору, котрі становлять Його посвячений нарід.

В 1917 р. відбулося загальне голосовання через тих, що признавали себе за посвячених Єгові Богу, і в той час був вибраний знаряд на котрому була положена власть і відвічальність виконувати певну службу відносно Господньої організації. Сі урядники з ласки Божої дальше виконують роботу приписану їм.

Єгова, єдиний й всемогучий Бог; установляє тепер своє царство котре буде володіти цілим світом. Через століття люди посвяченні Богу виглядали того часу. Ся велика робота дальше поступає вперед. Йоан Хреститель був останній з пророків, котрий був вибраний з між людей. Перед його часом святі пророки Божі, порушені духом Єгови, пророкували про прихід Божого царства через котре всі роди землі будуть благословенні. Йоану Хрестителю був даний великий привилей оголосити присутність Ісуса Христа, довгожданого Царя. Ісус був в той час чоловіком, коли Він прийшов до Йордану зробити символ свого посвячення чинити волю Божу, свого Отця. В той час Він був народжений Єговою і публично признаний яко возлюблений Син котрего Він собі вподобав. Зараз потім Ісус був помазаний Єговою бути Царем світа. Від того часу Він усе був Месією, помазаним Царем. Однак, нім Він зачав своє царювання як Цар, Він мусів перше виконати волю Божу й дати викупну ціну за чоловіка. Отже коли Ісус зачав свою публичну роботу, тоді Йоан ось що сказав: "Ось Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа". Тоді то Спаситель світа був на землі котрего Єгова помазав і назначив бути справедливим Царем світа, щоб Він цілковито оправдав імя Всевишнього.

Перед приходом Йоана Хрестителя, Божий закон і пророки свідкували про прихід Божого царства. Колиж прийшов Йоан Хреститель, тоді він зачав голосити царство; бо тоді Цар уже був присутний. В Луки 16:16 читаємо, що "закон і пророки до Йоана. З того ж часу царство Боже благовіствується." В Маттея 11:13 написано: "Бо всі пророки й закон пророкували до Йоана." Закон як і свідoctва пророків були правдиві, і ось Ісус прийшов, щоб сповнити всякий закон і пророцтва відносно царства. Очевидно, що привилей даний Йоану Хрестителю оголосити царя, зробило Його найбільшим з пророків. (Мат. 11:11) Однак той привилей не був так великий, як сей, даний свідкам Єгови в останних часах.

Від пятидесятниці до тепер царство Боже

голосять ті, що люблять Єгови. Ісус постійно научав своїх учеників про те царство, але вони не розуміли ані не оціняли значіння його аж поки вони не отримали святого духа в день Пятидесятниці. В той час Петро, котрому Ісус дав ключі або привилей відомкнути правду відносно царства Жидам а опісля й поганам, стояв і свідкував своїм слухачам про Божий замір установити царство через Христа для благословення всіх народів землі. Стоячи перед зібраними, і будучи під впливом святого духа, Петро сказав: "Мужі брати, дайте говорити явно до вас про правотця Давида, що вмер і поховано його, і гріб його у нас до сього дня. Бувши ж пророком і знавши, що клятьбою клявсь йому Бог, що з плоду поясниць його по тілу підійме Христа сидіти на престолі його, предвидівши, глаголав про воскресення Христа, що душа Його не zostавлена в пеклі, а тіло не виділо зотління. Сього Ісуса воскресив Бог; Йому всі ми свідки. Правицею ж Божою вознісшись і обітування святого духа прийнявши від Отця, злив се, що ви тепер бачите і чуєте. Бо Давид не зійшов на небеса; глаголе ж сам: Рече Господь Господеві моему: Сиди по правиці в мене, доки положу ворогів Твоїх підніжком ніг Твоїх. Твердо ж нехай знає весь дім Ізраїлів, що Господом і Христом зробив Його Бог, сього Ісуса, котрого ви розпяли." (Діян. 2: 29-36) Потім вірні послідувателі Ісуса Христа проповідували Христа і Його розп'ятого як спасителя світа, і що Він буде великим Царем у своїм царстві, і що Він буде благословити світ. Вони безперестанно голосили прохід Його великого царства. (Діян. 28: 31) Се було як раз в гармонії з молитвою, котру Ісус научав своїх учеників молитися: "Нехай прийде твоє царство. Нехай буде твоя воля, як в небі так і на землі."

Ісус не лише робив натиск на важність установлення царства Божого, але Він виразно обіцяв, що Він поверне з неба і jako головний Урядник і Голова Божої організації, він заснує своє царство, і тоді Він прийме до себе тих, що дійсно посвятились Богу й Христу. Вповаючи на сі й інші подібні дорогі обітницї, вірні апостоли проповідували другий прихід Господа й Його царства, і се вони робили аж до кінця своєї подорожи на землі. Його прихід і Його царство було найбільшим бажанням їх сердець. Се можна бачити із їх слів, які є записані в св. Письмі. До Тимотея Павло писав: "Оце ж свідкую перед Богом і Господом нашим Ісусом Христом, що має судити живих і мертвих в явлені Його і царстві Його, проповідуй слово, настоюй в час і не в час, докоряй, погрожай, благий з усяким довготерпінням і наукою." (2 Тим. 4: 1, 2) Павло знав,

що його земська подорож незадовго мала скінчитись і тому він писав: "Тиж тверезись у всьому, терпи лихо, роби діло благовісника, службу твою знаною вчини. Мене бо вже на жертву наготовлено, і час мого відходу настав. Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готовиться мені вінець правди, котрий одасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення Його." (2 Тим. 4: 5-8) Для заохочення інших, що мають таку саму віру, Яків писав: "Терпіть же браття аж до приходу Господа." (Якова 5: 7) Ті, що полюбили прихід Христа і Його царство, сі дальше проповідували правду серед великої опозиції, будучи свідомі всякого часу, що вони говорили правду і радувались сим, що вони мали привилей нести зневагу яку Сатана кинув на всіх правдивих послідувателів Ісуса Христа.

Коли Ісус вознісся на небо, то в той час Він був Царем, але Єгова сказав до Нього: "Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги." (Пс. 110: 1) Бог кермував писання пророцтв руками своїх пророків, і з сього джерела апостоли знали, що Ісус мусів чекати на назначений час Його Отцем коли Він знов поверне й установить своє царство; і се можна доказати словами в листі до Жидів 10: 12, 13: "Він же принісши одну жертву за гріхи, сів на завсіди по правиці Бога, дожидаючи далі, доки положаться вороги Його підніжком ніг Його." Ісус добре розумів, що Він був назначений знищити ворога Сатану і його організацію, але сього Він не міг виконати аж в назначенім Богом часі. Тому Він мусів чекати. Та той період чекання мусів колись скінчитись. Посвячені люди Богу Єгови виглядали того часу коли прийде цар і возьме власть і зачне царювати. Від часу до часу вони звертали одні другим увагу на пророчтво, котре Ісус виповів відносно видимого доказу про Його прихід і Його царство. Вірні, студіюючи пильно пророцтва і хронольоґію Біблії, побачили, що 1914 рік був назначений рік, у котрім мала статись велика подія взглядом того царства. В тім то році в осени царство сього світа, або так званого "Християнства", повстали одні проти других і тоді вірні побачили, що Христос після своєї обітницї дав зовнішній або намацальний доказ, що Він перебрав уряд і силу як Цар. (Мат. 24: 7, 8) В тім то 1914 р. сповнились слова Єгового пророцтва, а іменно: "Извіщу проповідь [поперед сповіщену Ісусу], що Єгова сказав до мене: Ти син мій, нині зродив я тебе. Проси в мене, й дам тобі народи в наслідде, а кінця світа у владіння."—Пс. 2: 7, 8.

⁸ Аж до цього часу Єгова не перескаржав Сатані приходити до неба, але тепер прийшов час коли Сатана мусів вступити з неба. Той справедливий Цар отримав владу і тоді Єгова сказав до цього мугучого чиновника: "Царюю серед ворогів твоїх." (Пс. 110:2) В той час правління Ісуса Христа зачалось, і тоді повсталася війна на небі в котрій Ісус Христос, правильний Цар і його ангели воювали по одній стороні, а Сатана і його ангели по другій стороні, і в тій то війні Сатана був побіджений і на віки скинутий з неба на землю, так як се Ісус предсказав. (Одрк. 12:7-10) В той час війна провадилась в небі й на землі, що назначило почин горя для домуючих на землі, як і радість для тих, що полюбили другий прихід Господа і Його царство. Се також назначило більший смуток для домуючих на землі, тому що від того часу Сатана розпучливо старається відвернути всіх людей від Бога Єгови й забрати їх і приготувати до великої битви Всемогучого Бога, або до Армагедону. Для того то написано: "Тим то веселиться, небеса, і що домуєте в них. Горе живучим на землі й на небі, бо зійшов Диявол до вас, маючи великий гнів, знає бо, що короткий йому час."—Одрк. 12:12.

⁹ Після писання, то Христос великий Суддя мусів зачати суд три і пів роки від часу коли він перебрав владу. Ісус предсказав, що Він прийде судити в товаристві з своїми святими ангелами, і що Він явиться в храмі Єгови чинити суд. Сей суд після писання мусить зачатись від дому Божого, або із тими, що зробили угоду чинити волю Божу. (1 Петра 4:17) Через свідочтво Ісуса сі посвячені були розділені на дві громади: Одна громада або одна часть із тих, що зробили угоду, не стрінула божественних вимог і була відкинена Господом і названа "лукавим слугою", підчас коли друга громада посвячених була вірна і признана Господом, котру Він зробив її частью вірного і правдивого "слуги" Бога Єгови. Ісус обіцяв сій вірній громаді, що Він передасть їй всі справи свого царства на землі, і що ся громада мусить сповняти прикази Божі й доручувати свідочтво припоручене їм.—Мат. 24:45-47; Одрк. 12:17.

ПРИКАЗ

¹⁰ Яка новина може бути лучша і принести більше радості послідувачам Ісуса Христа, як ся, що Цар вже прийшов і зачав царювати? Через шість тисяч років вірні мужі чекали на той час, і тепер він прийшов. "Євангелія" значить добра новина. Отже тої особливий приказ даний вірному "служі" Господньому відноситься до часу по 1918 р. коли то Він прийшов до свого храму і від того часу до ниніш-

нього дня сі вірні чують і виконують приказ: "Проповідувати меть ся євангелія царства на свідочваннє всім народам; і тоді прийде конець." (Мат. 24:14) Кождий, що дійсно любить Бога, доказує свою любов через радісне виконування сеї заповіді. А що ся заповідь була дана головним Чиновником Єгови, тому се заповідь Божа. Отже кождий вірний мусить мати часть в проповідуванні сеї радісної новини або євангелії, що Цар прийшов і зачав царювати. Сей факт, що ся вість мусить бути проповідувана людям, мусить мати певну причину. Після Ісусових слів, то вона голоситься, як свідочтво народам, а не для того, щоби повернути всі народи. Дальше Ісус додав, що коли ся робота свідочтва скінчиться, тоді зараз наступить те найбільше горе якого ніколи не було й більше не буде. Той великий клопіт називається Армагедон, котрий цілковито знищить Сатану й цілу його організацію.—Мат. 24:21, 22.

СВІДКИ ЄГОВИ

¹¹ Царство котре буде від тепер володіти цілим світом, є царство Бога Єгови, тому що Бог є Автором його; і воно оправдає Його імя й докаже, що Єгова—се єдиний і правдивий і всемогучий Бог. Воно також називається "Царство небесне", тому що престіл того правительства знаходиться в небі. Воно називається "царство Христа", тому що Ісус Христос є великим і могучим Володарем або Царем, котрий обявить суди й присуди Бога Єгови й виконає Його заміри.

¹² Велике питання до рішення від днів Едену до тепер все було і є: Хто є Всевишнім і чия воля буде виконуватись між людьми? Лукавий Сатана добровільно загарбав собі сю високу позицію, опрокидаючи Бога Єгову. Він зробив визов Богу Єгові і заявив, що Бог не зможе поставити на землі чоловіка, котрий би був вірний й правдивий Йому серед великих проб. Щоби імя Єгови було навіки оправдане, тому Єгова дав Сатані повну нагоду доказати свій спір, і рівночасно заявив, що Він замірив знищити Сатану й його організацію і доказати всьому сотворінню, що Єгова Всемогучий Всесильний Бог. В часі Християнської доби Сатана взяв контроль над організацією так званою "зорганізоване Християнство", а учителів і провідників його Сатана спонукав відкинути свідочтво Біблії, що чоловік був сотворений, як совершенне іство, що чоловік упав через гріх, що чоловік був викуплений через кров Ісуса Христа, і що царство Боже—се одинока надія для піднесення й благословення народів і людей землі. Єгова заявив, що Він приведе цілу справу до остаточного кінця, і тому Він каже через свого пророка: "Нехай зберуться всі

народи разом, зійдуться всі племена до купи. Хто ж із між них проповів се наперед? нехай скажуть, що було од початку; нехай поставлять свідків від себе й докажуть, щоб, вислухавши, можна сказати: Се правда!" (Іс. 43:9) Тут Бог дав Сатані й його представителям визов, щоб вони поставили своїх свідків і доказали свій спір, ані, то признали, що Сатана—се великий брехун, і що Слово Боже правда.

¹³ Хто ж мав говорити в імя Бога Єгови й вірно нести свідоцтво про Його імя? Нема найменшого сумніву, що Єгова збудить свідків, котрі промовляти муть в Його імя, тому що Він сказав: "Ви мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й розуміли, що се я: передомною не було Бога, тай опісля не буде. Я, я—Господь, та й нема спасителя крім мене. Я прорік та й спас, так як заповів; а иншого не було в вас, про те ви свідки у мене, що я Бог, говорить Господь." Се писання цілковито potwierджує пророцтво Ісуса Христа відносно свідоцтва яке мусить бути дане всім народам, і котре мусить бути дане через Його вірних послідувателів, котрих Він назвав: "Вірним і розумним слугою" котрий має нести свідоцтво про імя Бога Єгови. Ісус заявив, що по закінченню сього свідоцтва настане найбільший час горя; так званий Армагедон. Пророк Єгови про се говорить: "Так говорить Єгова, ваш відкупитель, святий Ізраїля [Божого вибраного народу]; Задля вас я, наче б уже післяв у Вавилон [сатанську організацію], та по крушив всі засови, й Халдеїв, що своїми кораблями величались. Я бо—Господь, святий ваш, творець Ізраїля, цар ваш. Так говорить Господь, той що відкрив дорогу в морі, в глибинах водних—стежку, той, що вивів колесниці й коні; військо й силу; а вони всі разом лягли, щоб уже не встати; потахли, наче каганець—погасли." (Іс. 43:14-17) Ось так Господь показує, що Він цілковито прожене диявольську орду, коли свідки Єгови скінчать своє свідкування.

¹⁴ Ісус Христос—се великий слуга Бога Єгови, а вірні послідувателі Христа на землі в приході Його і Його царства становлять, як їх св. Письмо називає, 'ноги, котрі звіщають радісну новину й проповідують мир.' (Іс. 52:7) Сі вірні стоять на Божій горі Сион, тому що вони є зібрані в Божу організацію і є частию її, і вони йдуть слідами їх провідника Ісуса Христа Царя. (Одкр. 14:1,2) Бог Єгова зробив Ісуса Христа і членів Його тіла своїм знярядом для отворення вязниці, що є диявольська організація, і щоби отворити очі людям доброї волі. (Ісаї 42:6,7) "Се я дав його свідкам народам продарем і наставником народів."—Ісаї 55:4.

¹⁵ Ділаючи через свого Сина і головного виконавчого Урядника, Бог Єгова встав тепер, щоби зробити кінець беззаконню; та нім Він поторощить Лукавого і його організацію, то перше Він вислав своїх свідків, щоби дати осторогу сатанським представителям у Християнстві. (Езек. 3:5-11) Задля потіхи й заохочення тих, що тепер мають одвагу служити Богу й говорити про Його імя в сей день суду, Єгова каже: "Не вмовкну я ради Сиона, не втихну задля Єрусалиму, аж докіль, як світло, заблісне справедливість Його, а спасення Його як горючий світильник. І побачать народи справедливість твою й усі царі—славу твою, і дадуть тобі нове імя, яке уста Господні наречуть."—Ісаї 62:1,2.

¹⁶ До тепер Божий вірний нарід був кликаний ріжними іменами, та час прийшов, що уста Єгови дали йому нове імя, щоби не було жадного непорозуміння кого вони представляють. До сих вірних свідків, що сповняють Його задачі й несуть свідоцтво Ісуса Христа, Єгова каже: "Ви свідки у мене, що я—Бог." Для того нове імя дане Його вірним є: "свідки Єгови". Часто Бог Єгова уживав своїх вірних і посвячених людей до сповнення деяких своїх пророцтв, і пізнійше Він відкриває їм се, що вони були ужиті так. Ісус Христос зачав судити храм Божий в 1918 р. Від того часу признані були приведені в храм і були зроблені свідками Єгови. В сім то часі Єгова дав своїм помазанникам нове імя, і всі ті, що були приведені в храм і під ризи справедливости, прийняли те імя, "свідки Єгови". Однак Бог Єгова відкрив сей факт своїм людям аж в 1931 році.

ВІДВІЧАЛЬНІСТЬ

¹⁷ Ті, що добровільно і охочо прийняли нове імя дане Єговою, взяли на себе вельми важну відвічальність. Коли Ізраїльтяни стояли при горі Синай, і Єгова оголосив їм свою угоду через уста Мойсея, тоді люди одноголосно сказали: "Усе, що глаголав Господь, сповняти мемо." (2 Мойс. 19:8) В той час Його люди взяли на себе велику відвічальність. Вони мали нагоду бути вірними до їх угоди. Так само коли люди стояли перед Його лицем і сказали: "Ми голосуємо свідомо, і радісно приймаємо нове імя, яке уста Бога Єгови дали нам", то сим вони взяли велику відвічальність на себе перед Богом, і тепер кожний має нагоду і привилей доказати свою вірність до того імя. Так і кожда громада помазанників Божих, котра опісля приняла або приймає сю резолюцію, бере на себе подібну відвічальність. Ся відвічальність значить, що вони будуть вірні Богу і що вони будуть нести свідоцтво народам, як приказав Бог. Така відвічальність не може бути

виконана через вироблення "характеру", або через се, що хтось буде жити чисто і побожно. Вона вимагає далеко більше чим се. Вона вимагає від усіх, що прийняли те нове ім'я, щоб вони уживали свої найлучші змагання і несли свідокство остороги й потіхи для людей, після приказів Божих.

¹⁸ Вірність свідків Єгови в даванні свідокства після приказу, побуджує Сатану звернути його огонь гніву проти свідків Єгови. Вони єдині на землі відкривають Сатану і його злу організацію, і просвітчають людей відносно Божої справедливості й Його царства, і для тої причини Сатана йде війною проти них. (Одкр. 12: 17) Найбільше шкідливий знаряд який він уживає в своїй війні, є: "чоловік гріха" і так зване духовенство "зорованого Християнства". Те духовенство вдає за побожних представителів Бога Єгови і фальшиво спонукують урядників закону вірувати, що вони є представителями Бога Єгови на землі. Вони кажуть тим урядникам закону, що ті мужі й жінки, що йдуть з місця до місця з вісткою о Божім царстві, є ворогами правительства ділаючи під маскою релігії, що вони є бунтівниками і повинні бути полапані й покарані. На підставі сих фальшивих і лукавих закидів вони спонукують чиновників закону, щоб вони арештували, судили й увязняли вірних свідків Бога Єгови.

¹⁹ Се здається буде згідним з пророцтвом Ісуса Христа і інших пророків, і для того повинно бути діїсним заохоченням для свідків Єгови. Бог приказав їм йти через ворота або через вхід до царства й осувати каміння спотикнення і підносити знамя для народів. (Іс. 62: 10) До сеї міри вони сталися провідарями для людей. Сим чином вони входять в царство через мноті терпіння так як се було предсказано пророчим словом давно.—Діян. 14: 22.

ТОВАРИСТВО

²⁰ Та чи прийняття нового імя значить, що ми відкинули імя й титул: "Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур"? Яке наше поріднення до "Товариства"? Так як і наш Господь Ісус Христос, коли був на землі, був у світі, але не був частию світа, і як Він приказав бути послужним законам людським, если вони не противляться законам Божим, так річ і мається з членами тіла Христового на землі, що становлять тепер свідків Єгови. (Мат. 22: 21) Є два способи в які громада людей може мати титул до якоїсь реальности або власности, а іменно: (1) Що одна або більше осіб, тримати муть титул посілости в довірочнім стані для цілої громади, і (2) через сформовання тої громади в тіло і заїнкорпоровання його. От сей другий спосіб більше вигідний, тому що таке заїнкор-

пороване тіло вважається як тривало існуюча організація, і тому нема потреби змінювати опікунів (тростів). Деякі одиниці, що називають себе слугами Господа, нерозумно заявили, що Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур є людська організація, котра є кермована через владу диявольської організації. Таке приписання є зовсім не розумне і гірше чим дурнота. Люди не організували правительств, щоби служити Дияволу. Вони навіть не знають, що Диявол має яку будь силу над правительством. Ціль перших поселенців Америки була установити правительство, щоби вони могли жити в мирі й поклонятись Богу після диктування їх власного сумління. Державні й національні правительства були зоровані з наміром поліпшити людські обставини. Та через фальшиві релігійні провідники, Диявол зумів злапати контролю над сими провідниками. Однак се він зробив без їх відомости і тому що вони не були цілковито віддані Богу Єгови. Закон і лад люди мусять мати, щоб вони могли поступати після порядку, і тому закон в краю установляється для доброї причини. В сім краю є мільони людей, котрі не є частю диявольської організації, однак вони знаходяться під її контролю, тому що вони не можуть сьому помочи. Правдиві послідувателі Ісуса Христа, що живуть в сім краю, знаходяться в сатанським світі, але вони не є частю сатанської організації. Се є цілковито в гармонії з волею Божою, щоб вони були послушні всім правам краю, котрі не противляться законам Божим.

²¹ І так громада Божих посвячених людей в сім краю сформували організацію або спілку якийсь час перед 1884 р. В тім то році здавалось, що робота голошення евангелії буде найлучше поступати, если сформується організація на підставі державного закону в Пенсильванії в цілі голошення евангелії. Між іншими, ціль тої корпорації була зазначена ось як: "Ціль задля котрої ся корпорація формується є, щоби розповсюднювати біблійну правду в різних язиках через видання брошур, памфлетів, газеток і інших релігійних документів, і через уживання інших законних знарядів, котрі, уповажнені Комітет Завідателів, буде вважати відповідними для поширення згаданої цілі."

²² Отже імя "Товариство" властиво відноситься до тіла посвячених послідувателів Ісуса Христа, котрі інтересуються Його царством. Те заїнкорпороване тіло, Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, є знарядом в руках Божих людей для виконання їх роботи. Се, що воно було зороване після державного права, не значить, що ним кермує сатанська організація. Если би Сатана міг перешкодити сформо-

ванню сього "Товариства" і заінкорпорованню того ж, то певно, що він був би се зробив. Отже хто каже, що Товариство є під керовництвом Сатани, той говорить неправду. Властиве споріднення дітей Божих на землі до Товариства є, що вони вважають те Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур яко знаряд в руках свідків Єгови для виконування роботи на землі. Воно було зорганізоване на підставі державного закону Пенсильванії, але воно оперує по цілм світі. В 1909 р. те "Товариство", т. є. Божі посвячені люди, постановили перенести головну квартиру з Пенсильванії до Нью Йорку; отже, щоби провадити сю роботу як слід, для того було заінкорпороване так зване Товариство Проповідників Для Людей, після Членської Корпорації Нью Йорського державного статусу, в гармонії з цілею Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур. Що було сказано про Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, то те саме можна сказати і про Товариство Проповідників Для Людей, а іменно, що воно є знарядом Божих посвячених людей, для виконування роботи царства після порядку.

²³ Пізніше, подібне Товариство було зорганізоване на підставі закону в Англії, під іменем Міжнародне Товариство Дослідників Біблії. Ся корпорація також стала слугою або знарядом "Товариства", або громади помазаних Божих людей, щоби виконувати роботу царства в порядку. Жадна із сих корпорацій не отримали власти від Сатани, але всі вони є смертельними противниками Сатани, проти котрих єдиних Сатана воює тепер.

²⁴ Бажаючи тримати себе далеко від номінальних церков, і будучи безсектанськими і без культу, те "Товариство" або Божі посвячені люди, не приймали жадного виразного імя, але загально пристусовували до себе імя "Міжнародне Товариство Біблії", тому що вони студіювали Біблії й служили Богу. Інші знов називали їх люди "Зоріння тисячліття" "Росалістами", "Люди з Вартової Башти" і іншими подібними іменами.

²⁵ В 1918 р., коли Господь прийшов до храму Єгови і зачав суд, тоді признані слуги Його були взяті в храм і під ризи справедливости і тоді вони сталися частю вибраного "слуги", т. є. помазаного Христа Єгови. Тоді Єгова дав сій громаді нове імя, про що вони тепер довідалися і котре вони радісно прийняли, а іменно: "Свідки Єгови". І так уста Господні дали їм імя. Але се не значить, що вони відкинули корпорації, котрі є слугами або знарядом для виконування їх роботи. Вони дальше уживають ті корпорації, як і дотепер, для тої самої цілі для якої вони були зорганізовані.

ВАРТОВА БАШТА

²⁶ Бог Єгова, через Ісуса Христа і свої назначені слуги, навчає свій нарід. Світло і правда належить до Бога. Сей журнал, Вартова Башта, є один із знарядів котрий Бог уживає для навчання своїх людей. Сим журналом контролює Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур. Комітет завідателів небачучи жадного попертя в писанню ані іншої причини чому мавби існувати комітет редакційний, через резолюцію зніс сей комітет редакційний. На тім місці і замість редакційного комітету ви побачите текст: "Діти твої научати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." (Ісаї 54: 13) Нова палітурка була принята для Вартової Башти, котра є вповні поперта св. Письмом. Ціль сього є, щоби всяким чином Товариство давало свідоцтво в честь і на славу Бога Єгови.

КВАЛІФІКАЦІЯ

²⁷ Після писання, то свідок Єгови повинен мати от сі кваліфікації: Повне і цілковите посвячення чинити волю Божу, і виконувати сю волю; бути вибраним і признаним за вірність, і бути приведеним в храм і під ризи справедливости. Такий стається дитиною Божою через Сиона. Від нього вимагається повне послухенство до приказів Божих після його свід. Такий мусить бути цілковито посвячений Богу і всіма силами робити те, що його руки знайдуть до виконування, себто, він мусить ділати в гармонії з вираженою волею Єгови. Жадний чоловік не може рішити хто є свідком Єгови але кождий мусить рішити для себе чи він або ні свідком Єгови, впираючи своє заключення на свідоцтво святого духа і своїх діл в гармонії з ним. Многі можуть називати себе свідком Єгови, але слова немають жадного значіння, хиба що його напрям ділання доказує повну посвяту до Бога й Його царства. Се можна показати через свій напрям ділання, що він є непомиримий (з ворогом) і що він стоїть цілковито по стороні Бога й Його царства. Написано бж: "Будьте святі, бо і Бог свят." Усі вірні мусять цілковито бути посвячені до Його справи, і мусять відмовитися співділати або симпатизувати з диявольською організацією.

²⁸ Сей факт, що Єгова назвав громаду людей своїми свідками, безперечно твердить, що вони мусять нести свідоцтво про імя й заміри Бога Єгови. Чинячи се, сі свідки будуть уживати дальше ті знаряди о які постарався для них Бог. Між сим знарядом маємо сі річи: Три корпорації повисше згадані, машини до друкування, машини до печатання книжок, радіо, і інші подібні річи, щоби дати людям до відома, що Єгова є Бог і що Його царство прийшло. Хотят ми мусимо купувати машини і інші ма-

теріали від тих, що знаходяться в сатанській організації, то сей факт ще не робить тих машин або іншого матеріалу частю диявольською організацією; і се булоб гірше чим глупота казати, що "Товариство" уживає котрий будь із тих знарядів за дозволом або волею сатанської організації. Бог Єгова є Автором і Сотворителем усіх річей.

²⁹ Свідки Єгови мусять в терпеливості дальше воювати, даючи свідоцтво аж до кінця. "Ось терпеливість святих; ось ті, що хоронять заповіді Божі і віру Ісуса Христа." (Одкр. 14:12) Се покаже пробу Божого народу, котре то проба тепер є і буде аж до кінця. Ось сим чином лінія відріжнення є ясно показана.

Свідки Єгови—се ті, що йдуть наперед по Його стороні й відмовляються мати що небудь до діла з диявольською організацією. Прийшов час перелому, бо настав день суду і час, коли святі мусять відважно стати по стороні Господа і голостити вість правди. Нехай ніхто не буде на стільки необачний, щоби він поставив себе в позицію мученика. Памятайте, що ви представляєте Бога і Його царство, і що за вами стоїть вся сила цілої вселенної; і ми можемо бути певні сього, если ми будемо мудрі й вірні до нашої угоди. Се й не ті, що будуть вірні аж до смерті, отримають велику нагороду. Сі мусять затримати їх непохитність і посвяту до Бога й Його царства.

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 6. квітня, 1932

«Хочу ж, щоб ви знали, що всякому чоловікові голова Христос, голова жінці чоловік, голова ж Христу — Бог.» — 1 Кор. 11:3.

У ЦЕРКВІ Божій чоловік представляє Христа Голову, а жінка є прообразом невісти Христової, що є піддана Голові. Сатана бажає перевернути се правило і поставити жінку наперед. Та Господь заявив, що жадний збабчений (пещений) чоловік не наслідить царства небесного. (1 Корин. 6:9) Се доказує, що звичай віддавати пошану жінчені не походить від Бога, але від великого ворога Божого. Се однак більше пригласкає річ отже виглядає бути властивою, за те більше зводничою чим инша. Жадному чоловікові ані жінчені не повинна віддавати чести за чинення добра, тому що чинити добро се їх повинність. Поклонення якому будь сотворінню є не наміці, і гідота в очах Божих. **ЦПБ 16:15. О. I, 157, 160.**

Середа 13. квітня, 1932

«Не нам, Господи, не нам, но імені твому дай славу по милості твоїй, по правді твоїй!» — Пс. 115:1.

ПРАВДА, що Божий останок бачить велику честь і благословенства і привилей жити й царювати з Христом в славі, однак він також бачить, що навіть і се є нічим, коли порівнати з оправданням Єгового слова й прославлення Його імя в умах і серцях кожного, що буде мати життя. Ті, з котрих складається останок, знають, що вони жадним чином не можуть удосконалити себе до тої точки, щоби Господь заповнив, що Він посадить їх на віки з Христом в Його царстві, але що Єгова з своєї доброти й любови дасть вірним сю високу позицію, за їх безвимкову посвяту й цілковиту вірність до Нього. Головна ціль і мотива останка мусять бути щоб величати імя Всевишнього. **В Б 4/15/31**

Середа 20. квітня, 1932

«І визнають, що я — Господь, як розсію їх проміж народами . . . і збережу небагато з них од меча, голоднечі й мору.» — Езекиїла 12:15, 16.

ЗНИЩЕННЯ яке прийде на Християнство в Армагедоні буде найбільше зі всіх, яке впало коли на світ. Господь тепер велить давати повідомлення, що в часі того горя певна класа людей буде схоронена і переведена через те горе і станеться реципіентами Його ласк. Знищення Християнства, і переведення через той клопіт сих міліонів, котрі потім будуть жити, принесе оправдання Божого великого імя. Сатана, через свою організацію, через многи століття кидав зневагу на імя Боже; і оправдання Його святого імя мусять тепер настати, щоби всі пізнали, що життя й благословенства походить від Єгови, і що Він дає життя тим, котрі радуються Його справедливими законами. **О. I, 143.**

Середа 27. квітня, 1932

«Того дня, говорить Господь сид небесних, возьму тебе, Зоробабеля Салатилленку, слугу мій, говорить Господь, й бержати му тебе, як перстень печатний; я бо вибрав собі тебе, говорить Господь Саваот.» — Агея 2:23.

ЧАС сповнення сього пророцтва є виразно означений яко "Того дня", що значить "великий день Всемогучого Бога" коли то могучий Єгова поторощить ворога. Печатний перстень був знаком відзнаки і символічно представляє завдаток довірчності. (1 Мойсея 38:18) Се значить, що позатипічний Зоробабель буде назначений, що Він є в організації Єгови і що Він отримав від Всевишнього завдаток довірчності яко представитель Його організації. Се також значить, що Єгова дав свою обітницю, що Він все буде уживати "вибраного слугу" для виконання своїх замірів. Дальше се значить, що той "слуга" має витиснене імя Єгови на собі і є одягнений в спеціальну владсть від Нього. **В Б 3/1/31**